

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1690**

Disc. CXXIII. Hortana bonorum. An quandò substitutio pupillaris tacita
contenta sub compendiosa facta filio pupillo universaliter instituti habeat
vim omninò directæ, ita ut excludat matrem à ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

*.decis. 367 num. 1. &c admittitur in allegatis decisionibus 22. & 63 post Merlin de legit. utroque nū. & apud quos ceteri habentur.

Omnis iste auctoritates derivant à dicta originali traditione *Imola* in dicto cap. *Reynutius* num. 184. in fin. qui movetur ex contraria decisione tex. in dicto c. si pater, super qua tamen ipsum sequivocasse mihi videbatur, quoniam quidquid sit de ratione pia causa ibidem substituta, cuius favore a speciali privilegio non datur hac distinctione verborum resultans à subtilitatibus juris civilis, quibus non subjacer pia causa, sola naturali veritate contenta, ut benè Abb. cons. 32. num. 2. cum sequen. par. 2. Tisquell de privil. pia causa 44. & habetur supra dicto 108. & 109. (Licit illam non esse illius textus rationem dicat *Rota* apud *Mantic*, dicta decis. 367. num. 9.) casus illius decisionis est, quod alio filio impuberi heredi instituto in universum prædefuncto, jam successerat filia quamvis originariè in certa re instituta, ita ut penes eam universa hæreditas consolidata esset, proindeque non amplius hæres in re certa contendit venire, loco legatarii habenda, sed erat hæres universalis, quod optimè advertit *glos.* ibidem verbo, *Eidem filio in fine*, ita ut verè textus non decidat casum controversiæ, neque opinioni *Bart.* adseretur, ideoque nullum habere videtur fundamentum soluio *Imola*, earenus recepta, quatenus urgeat ratio evitandi iurium contradictionem seu correctionem, que verè nulla concurrit.

Et licet in eodem texti. versic. *Pramissa* namque, insinuari videatur, etiam substitutionem de filio ad filium censeri debere direcham; attamen id incidenter profertur, non autem ad controversiæ decisionem in eo puncto non residentem; acetiam quia cum Papa id assertere videatur ex ratione convenientiæ personarum; hinc proinde id recte recipiendum veniret in eo casu, quia ibi erant ambo ex liberis testatoris, ut advertit *glos.* eodem verbo, *eidem filio*, sum runc verisimilis testatoris voluntas accede & dicatur favore filii superstitionis, verisimiliter magis dilecti, quam quicunque filii morientis hæres.

Vnde si casus esset integer, atque versaremur in temporibus, quibus dicti nostri maiores forsan habuerunt præoccupandi locum, forsan improbatum non esset hunc *Imole* intellectum ut potest in minus vero presupposito fundatum refellere; verum quia omnes illum receperunt, ita ut non de facili habeatur quai contrarium firmet; hinc proinde temerarium dicebam in foro velle contrarium substinet, ac propterea consului concordiam, quæ controversiæ finem dedit.

HORTANA BONORVM

PRO
ARTEMISIA MANCINELLA
CUM
SOCIETATE CONFALONIS
LOCI CANAPINÆ.

*Casus disputatus coram A.C. & resolutus
pro Artemisia.*

An quando substitutio pupillaris tacita

contenta sub compendiosa factio
lio pupillo universaliiter infinita
habeat vim omnino directa, ita
excludat matrem à legitima, ut p
tius censenda sit omni tempore
deicommissaria.

S Y M M A R I V M

- 1 *F* Adi series,
- 2 *F* pupillaris expressa excludit matrem à legit.
O quod etiam tacita contenta factio
diosa,
- 3 De dicta questione, an tacita contenta factio
diosa excludat matrem, & datur regula p
eissoe questionis.
- 4 Vbi adeat expressa vel conjecturalis voluntas
ris, uno etiam facta mentione pupillaria
ter non excludatur.
- 5 Ex quibus desumatur voluntas non faciens p
rem.
- 6 Favor pia cause, an in hoc operetur.
- 7 Quid in hoc operetur transitus maritale
ta & qualitas favorabilis substitui.

D I S C . C X X I I I .

T Estator duos habens filios unum ab
ex prima uxore, alterum in pupilli secunda
secunda, istos hæredes instituit cum recipi
eos, data facultate adulto administrandi, scilicet
alienandi, pro ut sibi visum esset, in calvorum
secundi filii, qui Laurentius nuceppe ab
que filii, nulla facta mentione populari ex
(per verba præcisa) in bona hæreditate quip
rentur, & non alias substituit piam suam
patria; Defunctis autem, primo dicto filio
ab intestato, deinde verò altero in eadem p
atate, superflite Artemisia secunda uxori
nabatur dictæ immisionis competencia ad
remanontia post factas derractiones, que p
rant, legitima scilicet ex utriusque filii p
(dum ultimus erat primi hæres), necnon cred
dotum maternarum dicti alterius filii pri
functi, ac prælegatum scit. 500, huic etiam facta
sub expressa dispositione non imputandis;
versò autem scribentes pro Societate schol
tendebant pupillarem contentam sub compendi
sa, capere omnia ut potest continentem refutare,
etiam ipsius pupilli, ideoq; excludere matrem
gitima juxta textum ibi notatum in cap. 6. pater de
mentiu in sexto; & in specie pupillaris tacita con
te sub compendiosa hanc operationem fac
contrà matrem, præsertim favore canit p
cebat specialis decisio coram *Mantic* 183. &
latius decis. 120. par. 7 recent. cum ibi alleg
eriam deducebant ea, que pro ratione dubia
habentur apud *Carill.* decis. 183. in principio p
decisio habetur etiam repetita decis. 120. p
lin. de legitimi, nimium se diffundendo circa no
ram verborum, quibus testator, scilicet p

Ex parte Artemisia rea conventus non imp
nabatur dictæ immisionis competencia ad
remanontia post factas derractiones, que p
rant, legitima scilicet ex utriusque filii p
(dum ultimus erat primi hæres), necnon cred
dotum maternarum dicti alterius filii pri
functi, ac prælegatum scit. 500, huic etiam facta
sub expressa dispositione non imputandis;
versò autem scribentes pro Societate schol
tendebant pupillarem contentam sub compendi
sa, capere omnia ut potest continentem refutare,
etiam ipsius pupilli, ideoq; excludere matrem
gitima juxta textum ibi notatum in cap. 6. pater de
mentiu in sexto; & in specie pupillaris tacita con
te sub compendiosa hanc operationem fac
contrà matrem, præsertim favore canit p
cebat specialis decisio coram *Mantic* 183. &
latius decis. 120. par. 7 recent. cum ibi alleg
eriam deducebant ea, que pro ratione dubia
habentur apud *Carill.* decis. 183. in principio p
decisio habetur etiam repetita decis. 120. p
lin. de legitimi, nimium se diffundendo circa no
ram verborum, quibus testator, scilicet p

Notarius usus erat, an scilicet essent directa vel communia, & quomodo ista interpretari deberent juxta ea qua habentur congeta per Fusar. quest. 242. ubi ceteri.

Scribens pro matre dicebam, quod quidquid sit de quæstione, An & quando compendiosa concepta per verba communia, existente matre in medio, contineat dicatur, necmè directam pupillarem eam excludentem à legitima, de qua Fusar. ubi supra, & Cyriac contr. 2.41. ubi n. 28. habetur quod licetum sit iudicis ut tanquam partem inclinare; veritas tamen decisionis pendere videtur à verisimili voluntate dispensatis, ita ut questio dicatur potius facti & applicationis quam juris.

Adhuc tamen observabam satis prodesse, cum nam ex magis communis ac recepta opinione assistez regula, ad effectum ponderandi vim, ac efficaciam conjecturarum, quoniam ubi istæ fomentum habent regulæ, tunc quamvis essent minores, ac leviores sufficiunt; E conversò autem ubi habent regulam resistentem, tunc fortiores, ac majores desiderandi veniunt, ut generaliter in materia conjecturali sepius deductum habetur in precedentibus, ideoque fastidiosa superfluitas esset id repertere; Dereliquo enim mera leguleitas videtur in sola formula seu cortice verborum immorari, cum id frequenter citra voluntatem testatoris contingat a causa, quod Notarius vel alter scriptor testamenti, una vel altera verborum specie utatur, ignarus quid importent; ubi enim habemus testatoris voluntatem etiam presumptam & conjecturalem, quod ab bona propria substitutionem restringere voluerit, non curantur verba, ut plene advertitur apud Carill. dicta dec. 183 num. 10.

Quod est adeo verum, ut etiam si expressa pupillaris ordinata sit, seu facta mentione talis ætatis, versemur in casu quod indubitate illa contenta sub compendiosa talem vim habere, adhuc tamen si testator voluntas contrarium suaderet, ista est attendenda, ut plenè firmatur in Ravennaten. legitime. Iunij 1666. coram Otalora, in cuius casu quamvis ageretur de pupillari expressa, quia tamen testator pupilli matris, ejus respectivæ uxori, reliquerat legitimam, deciditur ita declaratam esse testatoris voluntatem non ordinandi talem substitutionem, quæ matrem à legitima excluderet, ut de hac decisione Ravennaten. cum ita explicando habetur actum in Romana fidicommissaria & legitime de Ross sub tit. de detractionibus.

In hac vero facti specie, clata videbatur testatoris voluntas ordinandi substitutionem in ejus tantum bonis, non autem in illis pupilli; Tum ex illis verbis supra registratis in boni hereditariis, que reperiuntur, & non alias, &c. ex quibus liquestante facultate alienandi data filio adulto, voluisse ita solum disponere de suis bonis hereditariis quæ remanerent, ut in fortioribus terminis verborum in omnibus eius bonis, quæ in prima institutione facta sunt, habetur apud Carill. dicta decis. 183 num. 11. ubi ceteri; Tum etiam ob inaequalem conditionem duorum hæredum institutorum, quibus reciproca per compendiosam facta est; cum enim respectu adulti verificabilis non esset substitutione pupillaris, idcirco ad æqualitatem servandam dicendum est, neque respectu pupilli adesse pupillarem ex plenè deducetur per Fusar. quest. 257 num. 12.

Favor piaæ causæ non fuit habitus in consideratione in d. dec. 183. Carill. n. 17. & sequens ex Hondon. Pereg. Fusar. & aliis ibidem allegatis, quasi quod major esset favor matris in successione filiorum

quam piaæ causæ; Verum circa hoc reflectendo ad veritatem, observabam distinguendum esse, an qualitas hujusmodi substitutionis directæ, vel respectivæ fidicommissaria, resultaret à dispositis voluntate, vel potius à juris civilis subtilitate ex natura seu qualitate verborum; Primo enim casu favor piaæ causæ in nulla consideratione habendus est, si agatur de matre, siue de quocumque alio successore, quoniam ut habetur *Supra dict. 108. & 109.* & alibi, ac etiam habetur plures sub it. de testam. talis favor non supplet ea, que sunt voluntatis, secus autem in secundo, ex eadem ratione ob quam idem favor supplet omnes defectus solemnitatis, quod scilicet pia causa regulatur secundum ius naturæ, ac spectata testatoris voluntate naturali & de facto, ideoque non subjet subtilitatibus iuris positivi ac formalitatibus verborum; ideoque ubi testatoris voluntate magis assistente, pro directa, quam pro fidicommissaria, obstaret in contrarium qualitas verborum, quia nempe essent obliqua, tunc favor piaæ causæ esset considerabilis, idemque si conjectura voluntatis urgenter hincidet, ita ut ambiguum esset, quibus conjecturis magis iudex deferratur, tunc enim considerabilis est qualitas substituti, & econversò qualitas matris pupilli ab intestato decedentis, ad effectum vindendi, quis favor seu verisimilis dilectio præpondet. Arque ad hunc effectum satis operativa videtur circumstantia ponderata apud Mantic. d. decis. 367. & d. dec. 120 par. 7. rec. cum ibi allegatis, super transitu ejusdem matris ad secunda vota, non quod ista qualitas apta sit immutare qualitatem seu naturam substitutionis, ita ut de fidicommissaria fiat directa, ut aliqui male credant, sed ut sit una ex conjecturis quæ juncta cum aliis inducat voluntatem ordinandi sub compendiosa, potius directam quam obliquam, ita ut favor substituti præpondet favori matris.

Vnde cum in hac facti specie pro fidicommissaria urgenter dictæ duas conjecturæ, ac etiam magis assistent qualitas verborum, econversò autem nulla urgeret conjectura in contrarium, sed solum constitueretur fundamentum in favore piaæ causæ, idcirco reflectendo etiam ad veritatem, justa & probabilis via est determinatio pro competentia detractionum, decernendo solum immisionem dictæ Societati substituti ad formam substitutionis fidicommissariae.

ROMANA HÆREDITATIS DE GABRIELIBVS.

PRO
JOANNE BALTHASSARE BINAGO.
CYM
HOSPITALI SANCTI SPIRITUS

Casus disputatus coram judice ejusdem Hospitalis
incertus est exitus.

An substitutio compendiosa facta per paganum filio impuberi per verba communia, contineat directam pupillarem, vel potius sit omni tempore fidicommissaria, etiam matre non existente in medio,

Bb 3 quoties